

Pescadors ebrencs exigixen mesures “justes” per a regular la pesca d'arrossos

La Confraria de la Ràpita reclama una aplicació més igualitària de la reducció de dies de pesca dins l'Estat.

La Ràpita Paula Pedrero

Els pescadors de Tarragona i l'Ebre estan preocupants per com els afecten les polítiques pesqueres europees, que durant els últims anys cada cop són més restrictives davant la crisi que n'experimenta el sector. Les xifres són demolidores sobretot al Mediterrani, un mar petit, molt venut i contaminat: 35 dels 40 caladors més grans d'Europa estan sobreexplotats i no es regeneren a prou velocitat. És per això que cada any s'avança la data en què Europa ha consumit l'equivalent de la totalitat dels seus recursos pesquers anuals. L'any 2019 este dia va arribar el 9 de juliol. La situació explica per què cada cop és més estrany trobar peix europeu a les peixateries i als supermercats, i és que actualment tan sols representa un 40% del que hi ha al mercat.

En este context, la Federació Territorial de Confraries de Pescadors de Tarragona va reunir-se fa dos setmanes amb la secretària general de Pesca de l'Estat, Alicia Villauriz, per a traslladar-li les inquietuds del sector amb relació al Pla multiannual de demersals -les espècies que viuen al fons del mar- del Mediterrani occidental a l'Estat. Els pescadors catalans consideren que les mesures tècniques de conservació comporten una “reducció molt dràstica” i no tenen en compte la peculiaritat del territori. En este sentit, tenen l'esperança que s'hi produïsquen “rectificacions”.

Entre altres punts, el Pla implica una reducció pesquera de la modalitat d'arrossegament a Catalunya, que pot arribar fins als 100 dies de pesca (depenent del port i del tipus de peix), és a dir, el 38% de les jornades anuals. Al port de la Ràpita, enguany, tenen 20 dies menys de pesca en relació a quan no hi havia restriccions de jornada. De fet, el pla plurianual europeu, la MAP 2020-2025, imposa l'objectiu d'arribar a una re-

ducció del 40% de les captures pel 2025. Esta situació posa en perill la viabilitat econòmica de les 218 embarcacions d'arrossegament de la flota pesquera catalana, una setantena en el cas de Tarragona i l'Ebre.

Segons dades de la Confraria Verge del Carme de la Ràpita, la captura de peix ha disminuït de forma notable en els últims anys, en un 44,36% des de l'any 2000. Així mateix, també s'ha produït una disminució progressiva del nombre d'embarcacions i dels tripulants i, conseqüentment, un augment del preu del peix. Cal tenir en compte que, a partir del 2014, la política pesquera europea va establir que els nous plans plurianuals han d'incloure un objectiu de rendiment màxim sostenible i un termini per a assolir-lo.

LA DADA

44,36 % s'han reduït les captures de peix en 20 anys

EL SECTOR PESQUER, AL LÍMIT

Fa anys que els pescadors denuncien les mesures restrictives que s'imposen des de la Unió Europea amb el consentiment de l'Estat i que “impliquen la fi del sector”, en paraules del president de la Confraria de Tarragona, Esteve Ortiz. Per la seua banda, Eusebio Rosales, patró major de la Confraria Verge del Carme de la Ràpita i president de la Federació Territorial de Confraries de Pescadors de Tarragona, se suma a esta reivindicació: “No hi ha cap empresa al món a la qual es prohibeixi anar a treballar, només a nosaltres”.

A més, els pescadors consideren que esta distribució dels dies de pesca penalitza la flota catalana, que des de fa tres dècades ja ha efectuat una reducció voluntària de la seua activitat amb la implementa-

EVOLUCIÓ DE DADES A LA CONFRARIA DE LA RÀPITA						
Any	Nre. embarcacions	Tones registre brut	Tripulants	Kgs	Recaptació €	Preu mig €/Kg
1985	175	3.556,65	597	6.039.000	9.516.378	1,58
1986	182	3.672,23	661	5.965.521	10.017.022	1,68
1987	185	3.787,54	653	5.892.042	10.735.678	1,82
1988	190	3.976,44	671	6.024.042	12.443.255	2,07
1989	195	3.888,08	654	5.116.108	12.216.800	2,39
1990	195	3.888,08	654	5.101.263	12.951.351	2,54
1991	194	3.905,71	592	3.928.614	10.231.002	2,60
1992	171	3.749,27	572	4.489.602	11.255.103	2,51
1993	172	3.695,10	560	4.777.729	11.342.578	2,37
1994	168	3.699,10	556	6.444.031	11.369.989	1,76
1995	155	3.512,00	505	5.290.837	11.319.406	2,14
1996	151	3.463,18	476	4.101.588	11.268.713	2,75
1997	141	3.160,58	439	4.265.10	11.508.269	2,70
1998	136	2.773,6	417	4.502.700	12.575.824	2,79
1999	136	2.897,47	411	4.289.939	12.277.939	2,86
2000	140	2.880,10	398	4.227.412	13.494.353	3,19
2001	126	2.598,80	367	3.945.138	13.769.377	3,49
2002	117	2.386,93	333	3.288.451	13.307.477	4,05
2003	118	2.374,75	344	3.489.502	14.430.644	4,14
2004	107	2.195,64	314	3.284.928	13.972.826	4,25
2005	107	2.223,43	317	3.615.858	14.687.158	4,06
2006	105	2.288,00	349	3.804.012	15.591.299	4,10
2007	101	2.285,05	332	3.455.155	15.973.138	4,62
2008	90	1.898,19	293	3.127.429	14.081.309	4,50
2009	86	1.838,98	284	3.199.996	13.088.966	4,09
2010	86	1.826,34	285	3.075.791	13.253.977	4,31
2011	87	1.872,84	278	3.456.825	14.953.839	4,33
2012	83	1.725,06	275	3.327.518	14.163.441	4,26
2013	88	1.744,71	274	3.390.420	13.508.901	3,98
2014	89	1.709,13	274	3.191.266	14.074.016	4,41
2015	87	1.671,40	268	2.715.297	13.359.670	4,92
2016	84	1.592,63	271	2.855.427	13.650.275	4,78
2017	86	1.541,30	267	2.519.220	13.244.271	5,26
2018	88	1.529,81	269	2.630.193	13.997.707	5,32
2019	89	1.518,32	267	2.594.940	13.187.275	5,08
2020	88	1.509,29	267	2.351.931	12.020.718	5,11

ció de parades biològiques (vedes), subvencionades amb fons europeus. “Les províncies de Tarragona i Castelló som els únics ports del Mediterrani que fem dos mesos de veda amb l'objectiu de preservar els recursos marítims. La resta de Catalunya fa un mes de veda i altres regions d'Espanya, com a Andalusia, no fan veda”, explica. En canvi, però, això no s'ha tingut en compte en este còmput i els pescadors ja no veuen viable sortir a pescar menys dies.

En esta línia, el sector pesquer demana que les mesures per a protegir el peix no limiten més els dies de pesca, sinó que “es prenguen per una altra banda”. Així, veuen amb bons ulls l'establiment de tancats vedats, on no es puga pescar durant un període de temps amb l'objectiu d'afavorir el repoblament d'espècies. Esta mesura, permetria evitar la reducció de jornades. De moment, a la Punta de la Banya ja hi ha un tancat triangular i hi ha un projecte d'ordre que concep la instal·lació de

dos tancats més a la Ràpita.

Els pescadors denuncien que l'aplicació desigual de la reducció de dies de pesca està generant un gran impacte als ports catalans i posa en perill el manteniment de les empreses pesqueres, els llocs de treball de la marineria i el funcionament i subministrament del canal comercial de peix fresc. Esta visió també és compartida pel Govern català, que en la mateixa trobada amb la secretària general de Pesca de l'Estat, va posar de manifest la